

Ur-Baptistisk Pingst brev 119

Urkristet att tro på Guds ord

I början på 1930-talet gav Förlaget Filadelfia ut en skrift av Lewi Pethrus med titeln "Kristi vittnesbörd om Moseböckerna". Den andra upplagan trycktes på Häroldens tryckeri 1933. 2012 fick Eivor Alpsten rätten av styrelsen för Lydia och Lewi Pethrus släktförening, att ge ut nämnda skrift språkligt moderniserad. Eivor Alpsten valde att använda sig av 2/3 delar av boken, vilken enbart kan läsas på hemsidan **eivora** under fliken **artiklar**. För bibelcitater har Bibel 2000 använts.

Citerar text från sidorna 22-24 i Alpstens material (sidorna 97-101 i originalet), under kapitelrubriken "Den urkristna församlingen trodde på Ordets överjordiska kraft":

"Den första kristna församlingen trodde orubbligt på Guds ords makt. Det är häpnadsväckande hur helhjärtat de trodde. Vi har kommit långt ifrån det urkristna mönstret i fråga om att tro på Guds ord. Bibeln är i vår tid ganska impopulär också bland de kristna. Det är sorgligt att säga, men de kristna i allmänhet tycker ofta mer om annan läsning än om Bibeln. Orsaken till detta är att man inte tror på Bibelns kraft. Man tror att om det finns en kunnig predikant som är begåvad och skarpsinnig kan det möjligen bli något av Ordets men inte annars. Den apostoliska församlingen däremot trodde att Ordets i sig själv var en underbar makt. Den förkunnade att hela världen kommit till genom Guds ord.

'I tro förstår vi', säger Hebreerbrevets författare, 'att världen har formats genom ett ord från Gud' (Hebr 11:3). Den apostoliska församlingen trodde att hela den underbara värld vi lever i har kommit till genom Guds ord, ja, genom ett ord av Gud. Hur mäktigt är då inte enligt de första kristnas uppfattning Guds ord! Paulus hänvisar till att skapelsen kom till genom Guds ord då han säger: 'Ty Gud, som sade: Ljus skall lysa ur mörkret...' (2 Kor 4:6). Det var Guds ord som skapade ljuset och frambringade världen."

När det gäller denna världens fortsatta existens så lärde den apostoliska församlingen att dess fortbestånd berodde på Guds ord. I Hebr 1:3 läser vi: 'Och han som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord.' I sammanhanget talas det om skapelsen. Det var den apostoliska församlingens tro angående Guds ord. Man menade att Guds ord uppehåller hela universum. Det är en ofantlig tillit till Guds ord som man förespråkar. När Guds folk får denna tro på Guds ord blir det en makt i världen.

De första kristna trodde att detta ord hade makt att föda människor på nytt och förvandla deras liv. Det heter i 1 Petr 1:23-24: 'Ni är ju födda på nytt, inte ur en förgänglig sådd, utan ur en oförgänglig, Guds levande och bestående ord, ty: *Människan är som gräset och all hennes härlighet som blommorna i gräset. Gräset vissnar och blommorna faller av. Men Herrens ord består i evighet. Guds ord 'som består i evighet' har enligt de första kristnas uppfattning fortfarande sin skaparkraft, och genom att ta emot det kan de bli nya skapelser. Det är en stor fara i vår tid att Ordets predikan får allt mindre värde. Man tror ofta mera på människors ord om Guds ord än på gudsordet självt. Man räknar inte med dess underbara*

makt. Men i dag mer än någonsin behöver världen människor som tror på Ordets skapande och omskapande makt.

I den första församlingen trodde man också att Guds ord var styrkan i andliga människors liv. 'Jag har skrivit till er, barn:', säger Johannes, 'ni känner Fadern. Jag har skrivit, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag har skrivit till er som är unga: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besekrat den Onde' (1 Joh 2:14). Aposteln Johannes, en gammal helig man som legat vid Jesu bröst, och som i många år sedan Jesus farit till himlen levat i innerlig förening med honom, säger att de som var unga män i Guds församling hade sin styrka genom att Guds ord var i dem. Guds ord har enligt apostlarnas ord makt att bevara den enskilde. Det har också makt att bevara församlingen...

Det är en styrka för en människa att ha Guds ord. Hon kan då möta vilken villfarelsens eller frestelsens varg som helst och vara oemottaglig för det onda; Guds ord är ett vaccin mot onskans smitta. De som ger rum för villfarelser och som drivs av vindarna kommer att följa alla möjliga idéströmningar, och är sådana som inte har Guds ord i sig och som inte är grundade och rotade i de heliga Skrifterna. Men den som är det, liknar ett träd som är planterat vid vatten. Det står i den första psalmen att 'de gudlösa liknar agnar som vinden för bort' men den rättfärdige som begrundar Herrens undervisning både dag och natt 'är som ett träd planterat nära vatten – det bär sin frukt i rätt tid, aldrig vissnar bladen. Allt vad den gör går väl'. Planterad – tänk på det. Trädet står där med sina djupa rötter. Att de kristna församlingarna idag i så stor utsträckning ödeläggs av otrosläror som sveper över kristenheten har sin orsak i att dess medlemmar inte personligen har trängt ner i de heliga Skrifternas innehåll. Den apostoliska församlingen trodde helhjärtat på Ordet, den levde Ordet...

Stefanos, den förste kristne martyren är i detta fall ett slående exempel. Vad är det som är så märkligt med honom? Stefanos har lämnat efter sig en väldig predikan. Den finns bevarad i Apostlagärningarnas 7:e kapitel. Om någon var bibelsprängd, som man förr i världen brukade säga, så var Stefanos det. Hela hans tal är uteslutande Guds ord. Han går igenom det mesta av Gamla testamentet. Han hade inte haft någon stillhet till en homiletisk uppställning av sin predikan men den överflödade av andlig och gudomlig logik och en sanningens skärpa som gick genom mäg och ben på hans åhörare. När han stod inför Rådet var hans ansikte som en ängels ansikte."

Hälsningar i Jesus Kristus!

Sigvard Svärd